

De **voorzitter**: Dat gehoord hebbende, stel ik voor om de beraadslaging te schorsen. Of dat tot morgenochtend of tot een ander moment zal zijn, valt nog te bezien. Het is bekend dat er van alles kan gebeuren tussen nu en morgen.

Daartoe wordt besloten.

De beraadslaging word geschorst.

De vergadering wordt van 11.34 uur tot 14.00 uur geschorst.

Voorzitter: Verbeet

Aan de orde is de **herdenking** naar aanleiding van het overlijden van mevrouw M. de Groot, medewerker Bureau Wetgeving.

De **voorzitter**: Wij herdenken Marianne de Groot, medewerker van het Bureau Wetgeving. Ik heet haar partner en haar naasten van harte welkom. Ik verzoek de leden en de gasten op de publieke tribune, voor zover mogelijk, te gaan staan.

Op dinsdag 23 januari jl. is onze collega Marianne de Groot overleden. Zij was medewerker van het Bureau Wetgeving bij de Griffie van de Tweede Kamer. Marianne heeft vanaf haar indiensttreding op 1 juli 2000 een onuitwisbare indruk op ons gemaakt, als mens, als collega en als wetgevingsjurist. Haar afkeer van onrechtvaardigheid straalde zij permanent uit. Het liefst vocht zij alles wat zij op dit gebied tegenkwam, met alle tot haar beschikking staande juridische middelen uit. Zij las met veel plezier de meest uiteenlopende dossiers en zij gaf zo nodig ongezoeten kritiek en gefundeerde adviezen.

Marianne kwam van het ministerie van Defensie, waar zij 22 jaar personeelswerk had gedaan. In die periode zag zij ook nog kans om in haar vrije tijd niet alleen een hogere beroepsopleiding, maar ook een studie Nederlands recht cum laude af te ronden.

De personeelskant ruidde zij daarna voor de beleidskant, zij had ruimte nodig om op te komen voor mensen die haar hulp nodig hadden om naar oplossingen en nieuwe wegen te zoeken. Zij koos voor het echte, grote werk. Bij het Bureau Wetgeving had zij een veel grotere mate van vrijheid om zich met het beleid te bemoeien dan bij haar vorige werkgever. Zo heeft zij gezorgd voor een flinke kwaliteitsimpuls en heeft zij bewerkstelligd dat ook de medewerkers van het Bureau Wetgeving de diepte in gingen. Tot dan toe fungeerde het bureau slechts als intermediair tussen Kamerleden en de gespecialiseerde wetgevingsjuristen op de ministeries. Zij verdedigde haar opvatting over deze werkwijze met verve en met succes: het is inmiddels gewoon geworden dat de leden zo mogelijk door onze eigen medewerkers ondersteund worden.

Marianne was ook een voorbeeld, een rolmodel, niet in de laatste plaats voor veel vrouwelijke werknemers op de Griffie en op het Bureau Wetgeving. Met haar komst kwam er definitief een einde aan dit traditionele mannenbolwerk. Zij bleef tot het laatst zeer geïnteresseerd in het werk en in het welzijn van haar collega's. Bij

een bezoek aan de Griffie in oktober gaf zij nog stevig haar mening over het politieke gewoel van de maanden daarvoor in het algemeen en over de opstelling van haar eigen favoriete partij in het bijzonder. Zij liet blijken dat zij er niet meer zo zeker van was, op welke partij zij bij de verkiezingen in november haar stem zou uitbrengen.

De medewerkers van het Bureau Wetgeving en van de Griffie moeten nu zonder haar verder. Een week voor haar overlijden hebben veel medewerkers van de Griffie nog via een webcamverbinding met haar kunnen spreken. Ook toen was zij nog vol vechtlust en optimisme, zoals tijdens haar gehele ziekteperiode. Zij heeft tot op het laatst geprobeerd, nog zo veel mogelijk van het leven te genieten. Zelfs vlak voor haar overlijden maakte zij nog plannen om nog één keer een verre reis te maken. Het was haar niet meer gegeven. Mentaal was zij zeer sterk, maar de strijd was ongelijk.

De Kamer is haar zeer veel dank verschuldigd. Onze gedachten gaan uit naar haar man, Gerard Jol, haar vrienden en haar verdere familie. Wij zullen haar heel erg missen.

De aanwezigen nemen staand enkele ogenblikken stilte in acht.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Verhagen.

De heer **Verhagen** (CDA): Voorzitter. Namens de fracties van het CDA, de PvdA en de ChristenUnie verzoek ik u, een debat toe te staan over de informatieperiode. Ik denk dat het goed is, zeker omdat de informatie zich redelijk in beslotenheid heeft afgespeeld, dat partijen die daar een rol in hebben gespeeld, verantwoording afleggen over hetgeen tot stand is gekomen, ook hier in het parlement. Vanochtend is het regeerakkoord, zoals dat is overeengekomen tussen de fracties van het CDA, de PvdA en de ChristenUnie gepresenteerd door de drie fractievoorzitters van die partijen. Ik denk dat het juist bij parlementaire verantwoording hoort dat de partijen hier in het parlement een debat hebben over de informatieperiode. Ik verzoek u dus, daar toestemming voor te geven.

De heer **Rutte** (VVD): Voorzitter. Mijn fractie heeft er behoefte aan, zo snel mogelijk een debat te voeren met de nieuwe regering en met de minister-president. Dat debat gaat dan over de regeringsverklaring. Het verbaast mij dat de heer Verhagen dit verzoek doet. Als hij ontevreden is over het onderhandelingsresultaat – ik kan mij voorstellen dat daar alle aanleiding toe is – had hij dat in de afgelopen dagen in de beslotenheid van de informatie moeten uitonderhandelen. Daar is dit niet het moment voor. Als je naar eerdere debatten kijkt, zie je dat het debat met de informateur een dubbeling is van het debat dat uiteindelijk over de regeringsverklaring wordt gevoerd. Wij willen graag een debat met de nieuwe regering en hebben geen behoefte aan een debat met de informateur over de informatie.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter. Het zal u niet verbazen dat er onderling overleg is geweest over de wijze waarop wij moesten reageren op dit verzoek. Het